

Sue Bentleyová

Kouzelné štěňátko

Vzhůru do oblak

FRAGMENT

Kouzelné štěňátko Vzhůru do oblak

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Sue Bentleyová
Kouzelné štěňátko – Vzhůru do oblak – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Mé nejmilejší štěňátko, Hrome,

doufám, že tento dopis dostaneš v bezpečí.
Od doby, co jsi musel utéct před hroživým vlkem
Šedounem, jsi byl strašlivě statečný.

Neboj se o mne. Budu v úkrytu, dokud nebudeš
dostatečně silný, aby ses vrátil a vedl naši smečku.
Teď se musíš pohnout dál – musíš se skrýt před
Šedounem a jeho špehy. Pokud Šedoun najde
tento dopis, jsem si jistá, že ho zničí...

Najdi si dobrého přítele – někoho, kdo ti
pomůže dokončit tuto zprávu. Protože mám na
srdci něco důležitého. To, co ti chci říct,
je, že musíš vždy

Prosím, nebuď osamělý. Věř svým přátelům
a všechno bude v pořádku.

Tvá milující matka,

Kanista

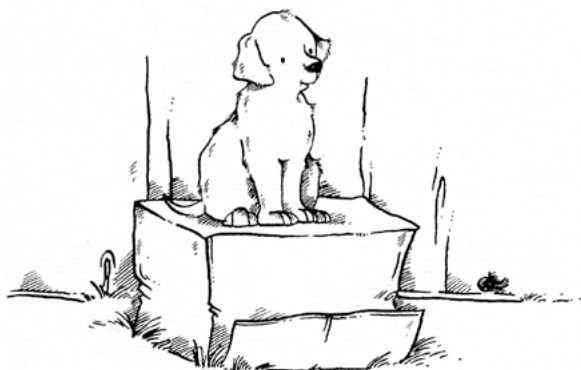

Dětské knihy od Sue Bentleyové jsou často o zvířátkách nebo vílách. Žije v Northamptonu a miluje čtení, chození do kina a taky jen tak sedět a dívat se na žáby a mloky v rybníčku na její zahradě. Kdyby nebyla spisovatelkou, pravděpodobně by se věnovala skydivingu nebo by operovala mozky. Píše hlavně proto, že při tom může pít litry a litry čaje. V životě potkala či vlastnila mnoho koček i psů a každý z nich jí do života přinesl zvláštní, osobité kouzlo.

Sue Bentleyová

Kouzelné štěňátko

Vzhůru do oblak

Ilustrovala Angela Swanová

FRAGMENT

*Ziggymu – kulaťoučkému, roztomile
ošklivému, a přesto osobitému*

Prolog

Mladý stříbřitě šedý vlk zasténal strachy,
když se náhle v ledovém tichu ozvalo
hrůzostrašné zavytí, které se rozlehlo
v temných horách.

„Šedoun!“ zalapal Hrom po dechu.

Zuřivý vlk samotář, který zabil
Hromova otce a jeho tři malé bratříčky
a zranil mu matku, byl velmi blízko.

Vzduch prořala oslepující jasná záře
a sprška zlatých jiskřiček. Tam, kde

předtím stál mladý vlk, se teď krčilo
drobounké štěně Jack Russell teriéra.
Mělo heboučkou hnědobílou srst, bílý
ocásek a tmavě modré oči.

Hrom doufal, že ho toto maskování
ochrání. Přikrčil se k hromadě kamenů
pokrytých sněhem a jeho maličké štěněčí
srdíčko bilo jako na poplach. Musí si najít
úkryt a to rychle.

„Tady, synu,“ zamručel jemně něčí
sametový hlas.

Hrom se vnořil hlouběji do temných
stínů a běžel směrem k vlčici, která ležela
zhroucená pod skalnatou stěnou. Jeho
malé tělíčko se otřáslo, zakňučel matce
na pozdrav a olíznul jí čumák.

Kanista k malému štěněti natáhla
velkou stříbrnou tlapu, přitáhla ho k sobě
a schovala do svého hustého teplého

kožichu. „Jsem ráda, že jsi v pořádku a v bezpečí. Ale vrátil ses ve špatný čas. Šedoun se chce stát vůdcem naší smečky Měsíční packa, ale ostatní ho nebudou následovat, dokud zůstaneš naživu.“

Hromovy tmavě modré oči se zaleskly vztekem. „Možná je tedy na čase, abych se s ním utkal!“

„To zní velmi odvážně,“ zamručela Kanista něžně. „Ale nejsi ještě dostatečně silný na to, abys ho přemohl, a já jsem po jeho jedovatém kousnutí stále ještě příliš zesláblá na to, abych ti pomohla. Využij svého maskování. Odejdi do druhého světa a ukryj se tam. Vrať se, až tvá kouzelná moc zesílí.“ Když Kanista domluvila, bolestně zalapala po dechu.

„Nech mě, abych ti pomohl,“ zaštěkal Hrom a vyfoukl mrak zlatých jiskřiček.

Chvilku vířily kolem Kanistiny packy, poté jí dopadly na srst a zmizely.

Kanista si oddychla úlevou, když ucítila, že se jí navrátil zlomek její původní síly.

Venku se zničehonic ozvalo další rozzuřené zavytí, tentokrát ale mnohem blíže. Těžké tlapy zaškrábaly o skálu a Hrom zaslechl prudké čenichání.

„Šedoun objevil tvou stopu! Tak už běž, Hrome. Zachraň se!“ naléhala Kanista.

Hrom zakňučel, když ucítil, jak se v něm probouzí jeho síla, a jeho krátká hnědobílá štěněčí srst se rozzářila zlatými jiskřičkami. Zlaté světlo okolo něj bylo čím dál zářivější a zářivější...

Kapitola

PRVNÍ

Jessica Tennantová stála jen tak na zápraží, v rukou svírala velkou tašku plnou svých nejoblíbenějších filmů a znepokojeně poslouchala matku své nejlepší kamarádky.

„Obávám se, že Sheena dnes bude muset zůstat v posteli, protože je hodně nachlazená a bolí ji v krku. Zrovna jsem ti chtěla volat. Je mi líto, že vám ten víkend nevyjde. Budeš k nám muset přijít někdy jindy.“

„No jo, Sheena za to přece nemůže,“ řekla Jessica a snažila se, aby v jejím hlase nešlo poznat zklamání. „Tak já už raději půjdu.“ Něco ji však ještě napadlo.

Zvedla ruku s taškou. „Může si ty filmy půjčit. Snad ji rozveselí. Vzkážete Sheeně prosím, že jí přeju, ať se brzy uzdraví?“

Sheenina máma se usmála. „To je od tebe opravdu milé, Jessico. Sheena ti snad za pár dní zavolá. Zatím se měj hezky.“

Když se dveře zavřely, Jessice poklesla ramena. Pomalu se šourala zpátky k místu, kde na ni čekali rodiče v jejich obytné dodávce.

Paní Tennantová překvapeně pohlédla na svou dceru. „Co se stalo? Nakonec tady nezůstaneš?“ zeptala se.

Jessica přikývla. „Sheena je nemocná, takže nemůžu. Měly jsme se celý večer